

הן עלולות להביא — התפתחות חדשה לגמרי, הרת'סכנות ואולי הרת'אסון, בזידה המדינית של ישראל.

„תקיעת הסכין בגב“

די להיזכר בדוגמה היסטורית מחרידה אחת, כדי לעמוד על סכנה זו. הקורא את כרוזי „דיכוי בוגדים“ ואת סיסמות „הועד להנחה יהודית“, אינו יכול להיפטר מן ההרגשה שכבר שמע פעם סיסמות אלה.

ואכן — הן מועתקות מילה במילה מתעמולת-הארס של הנאצי צים הגרמניים.

קודם כל, עצם השימוש במילה „בוגדים“, עד כה השתמשו אביירי-הסיפוח בהש"מ מצות מתונות יותר, כגון „תבוסתנים“, עם תבוסתן אפשר להתחבב, אי אפשר להתחבב עם בוגד. בוגד הוא אויב, שיש לחסלו. בכרוז הראשון של דיכוי בוגדים, נאמר על שומרי הנשק הסדור של צה"ל, שהם ריעו נגד המעשים „החריגים“ בעזה: „לבל ימשיכו במסע השמחותיהם את צה"ל ומיש"מר הגבול, סן יכולע להם.“

זהו חלק ממערכה, המשתדלת להעמיד פנים כאילו שוחררה-שלום בישראל הורסים את העורף של צה"ל, וקבוצות-השוליים החדשות מתייצבות להגן על עורפו של צה"ל.

מכאן רק צעד קטן מאד אל הסיפמה העיקרית של התעמולה הנאצית: „תקיעת-הסכין בגב“ — האנדה כאילו הבוגדים, אנשי השמאל הגרמני, נעצו במלחמת-העולם הראשונה סכין בגב הצבא הגרמני המנצח, גרמו בכך לאובדן הנצחון ולהתמוטטות חריף. אין כאן חיקוי מדויק, התכונות האישיות הפאשיסטיות שוות בכל ארץ. זוהי מוסר רעות נפשית בינלאומית, היוצרת בכל מקום את אותן הסיסמות, והמגיעה בהכרח לאותן השיטות.

אחרי הטרור המילולי מוכרח לבוא הטרור הסיסי.

„קבוצות השוליים“

מעטים זוכרים כיום איך נולד מכשיר הטרור הנורא ביותר בדורנו — פלוגות הסער הנאציות, האס"א והאס"אס. כאשר חושבים כיום על האס"א, רואים שורות ארוכות-ארוכות של גברים חסונים בחולצות חומות, חגורות-כתף ומגפיים, הע"רכים למיסדר בפני הפיר.

אין חושבים על ההתחלה. אבל דווקא היא חשובה.

בתום מלחמת-העולם הראשונה, כאשר נסוג הצבא הגרמני מאזורי-הכיבוש והתפורר, צצו בכל רחבי המדינה קבוצות-טרור זעירות, שקראו לעצמן בשמות שונים ומ"שונים: „גייסות חופשיים“ (על שם תופעה בהיסטוריה הגרמנית בימי המלחמה בני פולין), „פלוגות פרטיות“ וכו'. רבות מהן נשאו פשוט את שם מפקדיהן, בדרך-כלל קצינים-בדימוס שלא התחשק להם לחזור לחיים אזרחיים אלמוניים.

הקבוצות האלה עסקו בפעולות-טרור, רצח אנשים פוליטיים שהפכו לחוזה-השלום (ביניהם המדינאי היהודי ואלטר ראטנאו), איסוף נשק בפליקים חשאיים. אותה שעה ניהלו מלחמה-זעירה נגד הקרמוניסטים בארצות הבלטיות, ונגד הפולנים בגבול הגרמני.

כאשר שוחרר אדולף היטלר מבית-החולים הצבאי (בו שכב בגלל עיוורון היסטרי) נשלח עלידי המודיעין הצבאי להתחקות (מתוך אהדה) אחרי מעשי קבוצות אלה. הוא הצטרף למפלגה זעירה, שהפכה לאחר מכן למפלגה הנאצית. כעבור זמן-מה הקים „פלוגת-סער“, כדי להתחרות בקבוצות הטרור האחרות.

רק במאמץ של שנים עלה בידו היטלר לחסל את שאר הקבוצות, שהצטרפו כולן לפלוגת-הסער שלו.

גם זו היתה או עדיין אירגון קטן מאד, שעסק בטרור לעת מצוא. רק במרוצת השנים הפכה לאירגון של מיליונים, והצמיחה מתוכה את בנה-יריבה-יורשה: האס"א, שעסק ברצח המוני שיטתי.

השנים המכריעות היו דווקא הראשונות, בהן נולד וגדל הסרטן

אזהרה! פלוגות הסער באות ל'ישראל

סכנה חדשה לגמרי מאיימת על המדינה.

סכנה חמורה לא פחות — ואולי יותר — מסכנת המלחמה בקווי הפסקת-האש.

הסכנה של טרור פנימי.

סכנת עלייתן של קבוצות אלימות, ה"מורכבות מצעירים מופרעים ומוסחים, הע"לולות לגרום להתמוטטות החיים הדמו"קרטיים במדינה.

כחצי תריסר קבוצות כאלה קמו בארץ בחודשים האחרונים. הן מתאמנות בגלוי במעשיראלימות, מאיימות בגלוי להשתמש בכוח נגד בעלי דעות אחרות בחברה ה"ישראלית.

הן דוגלות כולן בסיסמות זהות: ארץ-ישראל השלמה, „אף שעל“, דיכוי ה„בוגדים“ הרוצים בשלום. הם כבר ביצעו שורה של מעשיראלימות

שפלים — שרק אחד או שניים מהם זכו לפירסום, ואילו יתרן הוסתרו בגלל פחד הקורבנות. הסכנה קיימת. **אם לא תחוסל באיבה, היא תתפשט ותשנה את דמות המדי"נה.**

מישחק באש

למראית-עין, נראית אזהרה זו כמוג"זמת.

הרי מדובר אך ורק בקבוצות קטנטנות, עלובות מבחינה אירגו"נית ואנושית. מה יכולות הן לעו"לל?

אחרי ככלות הכל, במשך שנים רבות

לא ידעה המדינה טרור פנימי. מאז רצח קסטנר והפצצות שהוטמנו במשרדי העולם הזה, לא היו מעשיראלימות חמורים. שרידי הטרור, שעברו למדינה מן התקופה הטרור"מדינית, חוסלו או התחסלו. גם במשך סיפות, מאז מלחמת ששת הימים, לא היו שום מעשיראלימות (מלבד ההתנקשות ש"ביצע אדם מופרע בודד בחבר-הכנסת מאיר וילנר מרק"ח).

אם כן, מדוע להתרגש עכשיו, נוכח הרעש שמשמיעות כמה קבוצות קטנטנות? **מי שרוצה להרגיע את עצמו בשאלה כזאת, משחק בסכנה. אמנם, הקבוצות החדשות אינן חשובות, לפי שעה, מבחינה כמור"תית. אבל הן מהוות מחות חדשה.**